

ע"פ 4144/17 - רמזי חרוטדינוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
ע"פ 4144/17

לפני:

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופטת ע' ברון

המערער:

רמזי חרוטדינוב

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי חיפה
בתיק פח 018520-12-15 שניתן ביום 05.02.2017
על ידי כבוד השופטים ר' סוקול, ת' שרון-נתנאל ור' בש

תאריך הישיבה:

ו' בניסן התשע"ח (22.03.2018)

בשם המערער:

עו"ד אילן אלימלך

בשם המשיבה:

עו"ד אפרת גולדשטיין

פסק-דין

1. המערער הצטייד בשני סכינים ודקר 11 פעמים את שכנו, משכיר הדירה בה התגורר המערער עם בת זוגו.

בשל כך הורשע המערער, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של ניסיון רצח לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, והושתו עליו, בין היתר, 14 שנות מאסר.

2. הגנתו של המערער בבית משפט קמא היתה הגנת סרק, וקו ההגנה שהציב היה כי מישוהו אחר דקר את המתלונן. בפנינו זנח המערער קו הגנה זה, והעלה קו הגנה חלופי, ולפיו יש לראות את התנהגותו הכוללת של המתלונן כקנטור. נוכח הערות בית המשפט במהלך הדיון חזר בו מערעורו על הכרעת הדין, ומשכך איננו נדרשים להידרש לפרטי עמוד 1

העובדות.

3. בערעור על גזר הדין טען המערער כי בית המשפט החמיר עמו יתר על המידה, וכי העונש שהושת עליו אינו הולם את נסיבות המקרה ואת נסיבותיו האישיות (המערער כיום כבן 60 ועלה לארץ בשנת 1999).

4. דין הערעור להידחות.

מזכיר את נקודת המוצא, לפיה אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בחומרת העונש אלא במקרים חריגים של סטיה מרף הענישה הנוהג או ממדיניות הענישה הנוהגת, והמקרה שבפנינו אינו נמנה עליהם.

המערער דקר את המתלונן בכל חלקי גופו 11 פעמים, כאשר 3 דקירות עלולות היו להיות קטלניות, והמתלונן הועבר לטיפול נמרץ כשהוא מורדם ומונשם, אושפז משך כחודש ואך בנס ניצלו חייו. המערער לא הביע חרטה לכל אורך הדרך וניהל בבית המשפט קמא הגנת סרק. גם אם אין בכך כדי להחמיר בעונשו של המערער, ברי שאינו זכאי להקלה בעונש, לה זכאי מי שהודה ונטל אחריות.

5. קיצורו של דבר, שלא ראינו כל סיבה להקל בעונשו של המערער, אשר אינו חורג מרף הענישה המקובל בעבירות כגון דא.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ו' בניסן התשע"ח (22.3.2018).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט